

เขียนโดย ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์

วันเสาร์ที่ 26 มีนาคม 2016 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 26 มีนาคม 2016 เวลา 14:24 น.

ผมได้รับเกียรติจาก สำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมสหประชาชาติ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัด [กระทรวงศึกษาธิการ](#) บรรยายการสัมมนาระดับชาติเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งและบทบาทของไทยในเวที [ยูเนสโก](#) “อนาคตไทยในเวที [ยูเนสโก](#)”

วัตถุประสงค์

- เพื่อให้ความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิและหน่วยงานต่างๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงาน [ยูเนสโก](#)
- ผู้ทรงคุณวุฒิและนักการศึกษาของไทยในสาขาความเชี่ยวชาญต่างๆ ของ [ยูเนสโก](#) ได้ร่วมแสดงความคิดเห็น เสนอแนะบทบาทการดำเนินงานของประเทศไทยในเวที [ยูเนสโก](#)
- เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งระหว่างหน่วยงานของไทยในกรอบความร่วมมือกับองค์กร [ยูเนสโก](#)
- เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานเชิงรุกของประเทศไทยในเวที [ยูเนสโก](#)

[กระทรวงศึกษาธิการ](#) และหน่วยงานต่างๆ ที่ดำเนินงาน [ยูเนสโก](#) ได้มีความรู้และมีแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน มีเครือข่ายการดำเนินงานที่เข้มแข็ง และพร้อมดำเนินงานบทบาทเชิงรุกในเวที [ยูเนสโก](#)

โดยผมได้รับเกียรติให้มาบรรยายการเสวนาหัวข้อ

“อนาคตไทยในเวที

[ยูเนสโก](#)

”

ผู้นำการอภิปราย

- ดร.ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์
- ศาสตราจารย์มนตรี จุฬาวินทล
- ศาสตราจารย์จีระ หงส์ลดารมภ์
- นางสาววิตรี สุวรรณสถิตย์
- นางวันเพ็ญ อัมพัน
- ผู้ดำเนินการอภิปรายนางสาวดุริยา อมตวิวัฒน์ ผู้อำนวยการสำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สป.

ในฐานะรองเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาฯ สหประชาชาติ

แนวทางในการเสวนา หัวข้อ “การสร้างคนไทยสู่การเป็นพลเมืองโลกอย่างมีคุณภาพ”

- นโยบายประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- ความเชื่อมโยงในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์กับงานด้านต่างๆ ของ [ยูเนสโก](#) ทั้งด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม สังคมศาสตร์ และสื่อสารมวลชน
- บทบาทขององค์กร [ยูเนสโก](#) ที่จะช่วยสนับสนุนประเทศสมาชิกในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นพลเมืองโลกอย่างมีคุณภาพ
- ประเทศไทยควรปรับเปลี่ยนนโยบาย และกำหนดเป้าหมายเชิงรุก อย่างไรเพื่อให้ได้ประโยชน์จากการเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ
- ความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องพัฒนาตามวาระของ UN และองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ

สรุปการเสวนา หัวข้อ “อนาคตไทยในเวทียูเนสโก”

คุณสาววิตรี สุวรรณประสิทธิ์ ที่ปรึกษาด้านวัฒนธรรม :

ก่อนอื่นต้อง ขอแจ้งว่าปีนี้เป็นที่สำคัญในการเฉลิมฉลองครบรอบ 70 ปี ของยูเนสโก เพราะอะไรถึงได้ก่อตั้ง มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมเกิดขึ้นจากความคิดจิตใจของมนุษย์ จึงต้องสร้างในความคิดและจิตใจในสมองและความคิด จึงได้ก่อตั้งยูเนสโก ในด้านต่างๆขึ้นมา ความรุนแรงปรากฏตัวในรูปแบบต่างๆ ทั้งในทางสงครามและจิตใจเกิดการเดินทางโยกย้ายถิ่นได้ กลายเป็นคนย้ายถิ่นเกิดขึ้นได้ ผลกระทบทางวัฒนธรรมเกิดขึ้นทางจิตใจและสังคมมีมาก เราตระหนักและรับรู้ ในการร่วมมือกับองค์การในประเทศได้ ว่าเรากำลังเผชิญหน้าอยู่กับอะไรบ้าง หลังการปรับเปลี่ยนทศวรรษใหม่ มีการปรับเปลี่ยนในสิ้นสุดในปี 2015 และจะเริ่มนับ 1 ใหม่ ในปีนี้ อะไรจะเป็นโจทย์ในการพัฒนาในอนาคต

ตอนี่ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรม ไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำเพิ่มขึ้น มีมติดอกมาในสหประชาชาติ ที่สร้างแผนพัฒนาจะมีเรื่องวัฒนธรรมเข้ามาด้วย ไม่ใช่เรื่องอนุรักษ์และเผยแพร่อย่างเดียว แต่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและทางชีวภาพ ซึ่งจะก่อตัวในสิ่งแวดล้อมทั้งรู้ตัวและไม่รู้ตัวด้วย ทุกอย่างมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงต่อกันมาก

เราจะเห็นว่าในอดีตที่ผ่านมา ยูเนสโกได้ออกอนุสัญญา ที่มาร่วมยกร่างด้วย ผ่านการรับรองเป็นอนุสัญญาและขึ้นอยู่สมาชิกในแต่ละประเทศว่าจะเป็นภาคีหรือไม่ มีกลไกในประเทศรองรับและยอมรับการเป็นภาคีนั้น

อนุสัญญา มีอยู่ 6 อยู่อนุสัญญา มีสมาชิกอยู่มากกว่าด้านการศึกษา เช่น อนุสัญญามรดกโลก อย่างเช่นเขาพระวิหารที่เคยขึ้นศาลโลก ความสนใจมีมาก สนใจเมื่อผลประโยชน์ของไทยถูกระทบกระเทือน แต่ไม่ได้เข้าแชรว่าเราสามารถเข้าไปในประเทศได้มากขึ้น
ความสามารถในการร่วมมือในระหว่างประเทศอาจจะมีน้อยลง เราต้องมีการแชร์เรื่องราวได้มากกว่านี้

การประชุมร่วมกัน เพื่อมีอนุสัญญาร่วมกัน แทนที่จะต่างคนต่างทำ มีการร่วมมือกัน หาโจทย์สำหรับทุกคน แต่ละสาขาจะช่วยเหลือกันได้อย่างไร
วัฒนธรรมเป็นปัจจัยในการเสริมสร้างเศรษฐกิจ ซึ่งจะใช้ทรัพยากรธรรมน่อย และกระจายไปสู่ชุมชนได้ แก้ปัญหาความยากจนและปัญหาอื่นๆได้

นางสาวศุริยา อมตวิวัฒน์ : ทำให้เห็นว่าเรื่องทุกอย่างไปด้วยกันหมด ทุกประเด็นมีความเชื่อมโยงกันหมด รอดูกันต่อไป

ศาสตราจารย์มนตรี จุฬารัตนพล ประธานคณะกรรมการวิทยาศาสตร์ :

เราร่วมมือกันมาหลายปี ประเด็นที่อยากกล่าวคือให้รู้จัก Unesco science กันมากขึ้น ประเทศในยูเนสโกทำอะไร และในอนาคต จะทำอะไร

SCIENCE คือเน้นและสร้างพื้นฐาน และแลกเปลี่ยนร่วมกัน เน้นด้านประเทศในอาฟริกาในระยะที่ผ่านมา

ปี 2010 มีการแชร์ข้อมูลร่วมกัน ทำและติดต่อกับหลายประเทศ พูดถึงยูเนสโกร่วมมือและเป็นปัจจัยสำคัญ สิ่งที่น่าคิดคือ
ยูเนสโกสามารถทำความร่วมมือได้มากน้อยแค่ไหน มาจากหน่วยงานต่างๆ ติดกับต่างประเทศโดยตรงได้อยู่แล้ว ที่ต้องติดต่อผ่านยูเนสโกสามารถมีมากขึ้นได้
แต่ยังไม่ได้ใช้มากนัก

สิ่งที่ยูเนสโกทำการประชุม แต่จริงๆแล้วมีการให้รางวัล จัดสัมมนาต่างๆ และจัดให้กับอาฟริกาและประเทศด้อยพัฒนา ไทยร่วมมือและอยู่ในเวทีหลายโอกาส
และจะหาอย่างไรให้มากกว่านี้

ทางด้านกำหนดการต่างๆ เช่น Geosciences programme IGCP และด้านต่างๆยังมีอยู่จำกัด

ยูเนสโกมีอยู่หลายองค์กร ประเทศไทยมีโจทย์ว่าเราจะสนใจอะไรมากขึ้นและจะอย่างไรไปในภายภาคหน้าต่อไป สิ่งที่จะเชื่อมโยงมีการแลกเปลี่ยน การแก้ไขความคิด การปัญหาต่างๆ สร้างมาตรฐาน สิ่งที่ได้จากยูเนสโก เราสามารถหาไอเดียๆได้ และสามารถใช้ได้จริง สามารถหาจากยูเนสโกได้

ประเด็นท้าทาย คือจะทำให้ยูเนสโกให้ประโยชน์กับเราได้มากแค่ไหน และทำได้อย่างไร คู่หมหรือไม่ เราต้องทำเพราะเราเป็นประชาชนของโลก แต่จะทำได้มากและทำอย่างไร เพื่อประโยชน์ในภายภาคหน้า

ปี 2015 คงมีการเปลี่ยนแปลงไปอีกมากมาย

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์

มีบทบาทสำคัญในยูเนสโก สาขาสังคมศาสตร์ เป็นผู้ทำงานวิจัย เรื่องบทบาทประเทศไทยที่รับการเป็นสมาชิกของยูเนสโก :

ผมคิดว่าโจทย์คือมองไปอนาคตประเทศไทย กับยูเนสโกจะมีบทบาทเพิ่มขึ้นอย่างไร ยูเนสโกเป็นองค์กรที่มีปัญญาและความหลากหลายในหลายๆด้าน ได้เห็นบทบาทคือ น่าจะคิดร่วมกันว่าอุปสรรคในแนวความคิดเหล่านี้ควรจะทำอย่างไร ในอนาคตอยากให้มาร่วมงาน บางครั้งกระจายไปในภาพกว้างยังไม่ได้ แต่ประเทศไทยได้รับจากยูเนสโกอยู่มากมาย ในความเห็นคือถ้าเราจะช่วยหน่วยราชการ สำนักงานนโยบายวิเทศสัมพันธ์ กระทรวงศึกษา น่าจะเสริมงานคือ

น่าจะมีการทำเป็นไม่เป็นทางการ แบบกลุ่ม ขึ้นอยู่กับ Informal Network หน่วยรัฐจำเป็นต้องมีหน้าที่ต่อไป ทั้งในอาชีววะ วิทยาลัยน่าจะมีความบทบาท

ประชาชนทั่วไป นักธุรกิจ น่าจะช่วยให้

ผมใช้ทฤษฎี 3 ต. เราก็ดูไม่ปล่อย ประชุมระดับ Social sciences ผมคิดว่าจะรับใช้ ข้อเสนอแบบไม่เป็นทางการ สร้างเครือข่ายขึ้นมา ตั้ง Network และจัดกิจกรรมให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน ถ้าเราตั้ง Informal Network ขึ้นมา มีแกนกลางไม่จำเป็นต้องยูเนสโกเป็นแกนกลาง อาจจะมีนักธุรกิจก็ได้ มีศักยภาพมากมาย แต่เรายังไม่มีบรรยากาศในการแบ่งปันเรื่องเหล่านี้ขึ้น จึงต้องมีการระดับเครือข่าย จะได้หลุดออกจากระบบราชการ เราต้องมีตัวละครหลายๆตัวเพื่อขับเคลื่อนให้ยูเนสโกเป็นเลิศ

ต้องมี Diversity การก้าวไปสู่การรับการเปลี่ยนแปลง ข้ามศาสตร์ คนในยูเนสโกมีความสามารถมาก สิ่งเหล่านี้ซ่อนอยู่ในความคิดยูเนสโก ผมขอเป็นตัวละครเล็กๆในยูเนสโก อยากให้ทำอย่างต่อเนื่อง เริ่มจากกลุ่มเล็ก มีคิตเตอร์เช่นในมหาวิทยาลัย ในภาคต่างๆและมาเจอกันและรวมตัวกัน

ยูเนสโกเป็นองค์กรที่ยิ่งใหญ่ ขอพูดว่าที่ประชุมในการทำงานยุคต่อไปต้องต่อเนื่อง โดยการตั้งกลุ่มเล็กๆ ขึ้นมาก่อน ได้รับความร่วมมือในการขับเคลื่อนร่วมกัน ต้องเกิดจากความหลากหลาย และข้ามศาสตร์เอาทุกกลุ่มของยูเนสโกมารวมกันอย่าทำคนเดียว

ต้องทำงานที่เป็นเครือข่ายตรงนี้ร่วมกัน

ดร.ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์ :

ยูเนสโกเป็นมีมา 70 ปี ถ้าเปรียบเหมือนคนก็เริ่มถดถอยแล้ว เสียเงินค่าจ้างบุคลากรเยอะ ค่าจ้างที่ปรึกษาและต่างๆ มีมาก มีการปรับอะไรมากมาย ประเด็นที่ประเทศไทยเป็นสมาชิก จะเข้ามาบทบาทในประเทศคือต้องการให้มองภาพในอนาคตว่าประเทศไทยจะอย่างไร ดูภาพใหญ่ของโลก ไม่มองยูเนสโกอย่างเดียว

ลองยกจากการศึกษาสิ่งที่จะไปในคราวหน้ามีการตกลงเช่น Early Childhood care , Teacher' roles and Quality ,ICT เป็นต้น

มีการปรับตัวมากขึ้น โลกของเราจะไปอย่างไร ประชากรเพิ่มขึ้นและมีผู้สูงอายุสัดส่วนสูงขึ้น คนอยู่ในเมืองมากขึ้น

ผลกระทบต่อการศึกษา งานและวิถีชีวิตแบบ Knowledge Dependent , Innovation Talents and Business success

ทุกอย่างอยู่ในเทคโนโลยีและมีนวัตกรรม ซึ่งมาจากการศึกษา ยูเนสโกเป็นเวทีปรับทิศทางในลักษณะดังนี้

เป้าหมายขององค์กรและการดำเนินงาน สงครามซีเรียและผู้ลี้ภัยในยุโรป เป็นต้น

ทิศทางที่น่าจะเป็น จะมีบทบาทได้อย่างไร มีการทำงานร่วมกันในลักษณะต่างๆ เช่น โรคติดต่อ เอชไอวี ซึ่งเราทำได้ แต่ยังไม่สามารถปรับไปถึง Leader ได้ เพราะยังไม่ชัดเจนได้ขนาดนั้น

การศึกษาเราเอาอะไรไขว้ไม่ค่อยได้ ประสิทธิภาพแย่มาก แม้จะมีปริมาณมากแต่ก็ไม่จำเป็นว่ามีคุณภาพดีเสมอไป จุดแข็งของเราก็ต้องได้รับการสนับสนุนการศึกษาต่อไป จุดอ่อน คุณภาพประสิทธิภาพและโอกาสทางการศึกษา คุณภาพของบุคลากร

การสัมมนาในระดับชาติเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งและบทบาทนำของไทยในเวทียูเนสโก “อนาคตไทยในเวทียูเนสโก”

เขียนโดย ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์

วันเสาร์ที่ 26 มีนาคม 2016 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 26 มีนาคม 2016 เวลา 14:24 น.

จุดแข็ง : นโยบายและงบประมาณ

โอกาส : ที่ตั้งของประเทศ สำนักงานระดับภูมิภาคในประเทศไทย

อนาคตประเทศไทย : ต้องสร้างเอง เอาจริงริเปล่า ต้องชัดเจนต่อเนื่องและเข้าใจ (งาน เจื่อนไข กติกา)

Resource Mobilization : Human resources

Revitalize infrastructures : Organization and management , Education system , Support System

ปรับกระบวนการทั้งหมดในการบริหารจัดการ ประเทศไทยสามารถทำได้ หลายประเทศก็ทำแล้ว

ยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้ สร้างคนในระดับโลกให้ได้

ระบบสนับสนุน และแบ่งไปตามภาคต่างๆ ถ้าเราจะเอาจริงเราต้องคิดเรื่องเหล่านี้ให้มาก

คุณวันเพ็ญ อัมพัน :

การสื่อสารของยูเนสโก เวทียูเนสโกมองเห็นว่าเป็นแหล่งนวัตกรรมและความรู้ กฎยูเนสโกสามารถดึงเชื่อมโยงและบูรณาการ และใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมในระดับโลกได้จริง

การส่งเสริมและแสดงความคิดเห็นสื่อและทรัพยากร ได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม โครงการนานาชาติ เรื่องข่าวสารเพื่อมวลชน เน้นเรื่องการพัฒนาสื่อ เช่นในรายการทีวี มีเรื่องความเท่าเทียมในระดับชายหญิง ผู้ที่กระทบต่อสื่อมากจะทำลงโทษ

การสัมมนาระดับชาติเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งและบทบาทนำของไทยในเวทียูเนสโก “อนาคตไทยในเวทียูเนสโก”

เขียนโดย ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์

วันเสาร์ที่ 26 มีนาคม 2016 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 26 มีนาคม 2016 เวลา 14:24 น.

การสื่อสารทางด้านการรู้เท่าทันสื่อและทันต่อโลก เราสามารถผลักดันได้ผ่านคณะกรรมการ เน้นการพัฒนาข้อมูลข่าวสารสารสนเทศ

เพื่อช่วยเหลือประชาชนทั่วโลกให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารคุณภาพอย่างทั่วถึงโดยสะดวก

เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตามสิทธิมนุษยชน

เชื่อมโยงพัฒนาด้านสื่อและการบริโภค เราสามารถร่วมทำโครงการโดยใช้แนวคิดยูเนสโกมาผลักดันได้อีกด้านหนึ่ง นำประเด็นต่างๆเหล่านี้มาพัฒนาด้านสื่อได้

คุณดุริยางค์ : แต่ละท่านพูดคล้ายกัน คือต้องทำงานด้วยกัน ต้องร่วมกันเป็นไปในทิศทางเดียว จะทำอย่างไรที่จะปูพื้นและดึงมาสู่ประโยชน์ใหญ่ของยูเนสโก

เรามีเครือข่ายอยู่เยอะ แต่ยังไม่มีการขยาย ถ้ามีตรงนี้จะนำสู่การขับเคลื่อนสู่โลกได้ เชื่อมโยงให้ได้ว่าปัญหาคืออะไรบ้าง

คุณสาวตรี สุวรรณประสิทธิ์:

ผลประโยชน์ของประเทศอยู่ไหน เรายังมองตรงนี้ไม่ออก หรือมองผลประโยชน์คนละอย่างกัน
ช่วยกันมองว่าบทบาทที่จะออกไปต่างประเทศควรทำตัวอย่างไรในต่างประเทศ ในกระทรวงวัฒนธรรม คือการรักษาศักดิ์ศรีในประเทศ
แต่คนอื่นอาจจะไม่ได้มองถึงตรงนี้ เพราะมีรายละเอียดมากมาย ต้องเข้าใจว่าอันไหนคือศักดิ์ศรี อันไหนควรทำหรือไม่ควรทำ ประสบการณ์ต่างกัน การเลี้ยงดี อบรม
การเรียนรู้ การสั่งสอนจากผู้บังคับบัญชา

คำตอบในวงการยูเนสโก มีงานภาคสนามและการสร้างเครือข่ายเป็นจำนวนมาก มีระดับรากหญ้าและวิชาชีพ มีอนุกรรมการ มากมาย
ได้ความรู้จากระดับนานาชาติมาใช้ประเทศมากมาย ต้องยอมรับว่าเป็นวิถีจักรในประเทศ ยูเนสโกถูกบีบมาก ถูกจำกัดโดยกฎหมายมากมาย

ตอนนี้โครงการยูเนสโกมีกิจกรรมที่ตอบสนองกับวิถีชีวิตของยูเนสโกมากมาย มีกิจกรรมที่จะช่วยประเทศสมาชิกมากมาย

การรับรู้ข่าวสารเพียงแค่ว่าของคนไทยแค่เพียงผิวเผิน ไม่ลึกซึ้ง ซึ่งเรื่องนี้มีความสำคัญมาก สร้างความสามารถในการคิดวิเคราะห์ให้ได้

สร้างคนที่มีสมารถขึ้นมาให้ได้ ไม่ฟังแล้วก็ผ่านไป

ศาสตราจารย์มนตรี จุฬาวัดนพล :

อยากเรียนว่า 2015 ยูเนสโกไทยต้องผลิต ไม่ใช่ทางเลือก ไม่ใช่ Option ในอดีตเราต้องเปลี่ยนจากทำตามมานำ ทำเชิงรุกแทนการเชิงรับ ประเทศไทยต้องเปลี่ยนเพื่อให้ประเทศไทยได้ประโยชน์

ความนิยมไทยและชาติมาแรงต้องผลิตและเปลี่ยน ไม่เพียงแต่สำนักงานต้องเปลี่ยนจะเป็นในรูปแบบไหน เรื่องวิทยาศาสตร์ เรามีกระทรวงวิทยาศาสตร์ ซึ่งไม่ใช่กระทรวงศึกษาเพียงอย่างเดียว ไม่เพียงแต่ทำอะไรสร้างสรรค์ วัฒนธรรมที่จะเกิดการผลิต จะได้แตกต่างไปในปี 2015 เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญ เปลี่ยนวิธีคิดและวิธีทำ

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ :

เป็นช่วงหาจุดเพื่อให้ยูเนสโกโลก เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย เห็นยูเนสโกในการทำงานด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำคัญมาก คิดว่าต้องมีต้นน้ำกับปลายน้ำ นโยบาย โครงสร้าง ตัวละคร ที่จะขับเคลื่อนและนำในการเป็นฝ่ายรุก

สังคมไทยเคยชินกับการเป็นตัวของตัวเอง เราอ่านภาษาอังกฤษ ในการขับเคลื่อนยูเนสโกแนวรุกเพื่อประโยชน์ โอกาสที่จะไปทำงานระดับอินเตอร์คงไม่มากนัก ตรงนี้ปรับปรุง เช่น เกาหลีส่งคนรุ่นใหม่ไปฝึก เป็นต้น

ระดับปฏิบัติการ Informal network ให้คนเหล่านั้นรับทราบข้อมูล นอกเหนือจากภาพใหญ่ที่ทำอยู่แล้ว แต่เรื่องเล็กก็สำคัญเพื่อไปสู่ภาพใหญ่

การทำงานในสังคมจะอย่างไร อยู่อย่างไรและทำได้อย่างยั่งยืน

การปรับโครงสร้าง เข้าตามหน่วยสายงาน ไม่มารอแค่กระทรวงศึกษาเพียงอย่างเดียว เวลาที่จำกัดอาจจะทำได้ไม่ทั่วถึง

ในวันนี้สังคมไทยเป็นสังคมที่ตื่น ไม่มีความคิดเป็นของตัวเอง ไม่ได้คิดวิเคราะห์ ฟังพาแต่ Google อย่างเดียว ไม่มี thinging skills ต้องมีการปะทะกันทางปัญญา คิดถึงคนเป็นหลัก ให้คิดถึง

การทำงานในวันนี้อาจให้ทำร่วมกัน ได้รู้พื้นที่สิ่งที่ทำไป ที่จะต้องเข้าไปทำงานยูเนสโกในอนาคต ต้องสร้างคนรุ่นใหม่ขึ้นมา คนที่เข้าไปในยูเนสโกซึ่งมีศักยภาพมากมาย ซึ่งต้องเริ่มจากคนรุ่นใหม่เพิ่มขึ้น ให้เด็กรุ่นใหม่ได้ฝึกในด้านนี้เพื่อเป็นประโยชน์เพิ่มขึ้น

คุณดุริยางค์ :

เราขาดคนรุ่นใหม่ ที่จะไปทำงานต่อ เรามีโรงเรียนเครือข่าย ซึ่งจะเริ่มจากจุดนี้ก่อนได้ เราต้องเปลี่ยนวิธีการทำงานและวิธีคิดใหม่เพิ่มขึ้น

คุณวันเพ็ญ อัทธตัน :

ด้านการสื่อสาร แปลงสารจากวิชาการเป็นภาษาชาวบ้าน จะนำส่วนต่างๆ ช่วยให้งานยูเนสโกใกล้กับคนและชาวบ้านได้มากขึ้น การสื่อสารก็จะสร้างบทบาทและต้องเข้าใจเรื่องยูเนสโกว่าทำอะไรอยู่ในตอนนี้ สิ่งที่จะนำไปขยายผลจะนำไปเป็นประโยชน์มากขึ้น

ดร.ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์ :

ทิศทางที่จะไป ดูภาพตามความจำเป็นและตามสถานการณ์ของสมาชิก มีหน่วยงานระดับที่ดูแลด้านนี้โดยเฉพาะ เราขาดการขับเคลื่อนเรื่องต่างประเทศที่ชัดเจน ประเทศไทยต้องหาจุดให้ได้ ว่าเราอยู่คนเดียวไม่ได้แล้ว งานหลายอย่างที่เรามีและเคยทำ สอดแทรกในด้านต่างๆเข้าไป ขอฟังทางสื่อชาวบ้านทั่วไปอยู่ไกลเรื่องนี้และยูเนสโกมาก

ศาสตราจารย์ยุทธยุทธวงศ์ :

ได้ฟังตั้งแต่เช้า ยูเนสโกไทยต้องทำเชิงรุก มากกว่ารับ ตั้งเครือข่ายให้มากขึ้น ไม่หน่วยงานราชการไทยเลยที่จะพูดความชัดเจนในด้านนี้ ข้อดีทำงานตรงกับการทำงานยูเนสโกสหประชาชาติ

ข้อเสียคือทำภายใต้กระทรวงศึกษา ทำอย่างไรให้ก้าวหน้า อยากเสนอ 2 แนว

คนมักจะคิดว่าเป็นของกระทรวงศึกษา เสนอให้ปลัดฯต่างๆมาคุยกันร่วมและประชุมร่วมกัน ไม่ต้องบอຍก็ได้ ให้ได้ประเด็นที่แน่นอนออกมา คือการประชุมในระดับสูง

มีคณะกรรมการที่ปรึกษา มีภาคเอกชนและ NGO เข้ามาร่วมเป็นเครือข่ายขึ้นมา

จากสำนักงาน กศน. :

ทำอย่างไรให้เกิดประโยชน์อย่างมากในอนาคต สัมฤทธิ์ผล ปัจจุบันบริบทและโลกเปลี่ยนแปลง ลำพังแค่รัฐอย่างเดียวไม่ได้ ขอเสนอประเทศไทยต้องสร้างกลไกด้านต่างๆ ในยูเนสโกและด้านเกี่ยวข้องทั้ง 5 ด้าน ร่วมกัน ร่วมกับธุรกิจและเครือข่ายอย่างเป็นระบบ ทั้งระยะสั้น กลางและยาว โดยมีการผลักดันโดยมีงานวิจัยให้มีกลไกที่มีประสิทธิภาพ เป็นกลไกร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อเกิดเชิงรุกอย่างเป็นรูปธรรม เชื่อมต่อกับยูเนสโกได้ ได้ Win Win ต่อกันทั้งประเทศไทยเลยคะ

อ.พรทิพย์ :

เชี่ยวชาญและรู้เท่าทันสื่อ สื่อไอที รู้เท่าทันสารสนเทศ ไม่ใช่ตัวสื่อแต่เป็นกระบวนการคิด วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ ของสื่อ ไม่อยากให้อินเทอร์เน็ตกลายเป็นงานเลื่อนลอย อนาคตเราดึงเรื่องราวของยูเนสโกมาให้ใกล้ตัวและ Impact กับประชาชนมากขึ้น

เชิงวัฒนธรรม เปลี่ยนถ่ายวัฒนธรรม มีเครือข่ายหลายประเทศที่สอดคล้องกับยูเนสโกในหลายด้าน แต่ยังไม่ได้รวบรวม ตรงนี้เป็นประเด็นสำคัญ ที่จะต้องทำฐานข้อมูลดึงเรื่องราวยูเนสโกให้เป็นเรื่องใกล้ตัว และมารวมตัวเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ

อ.มาลี :

ขอเสนอ เห็นชื่ออนาคตในเวทียูเนสโก เราดูยูเนสโกประเทศไทย อนาคตศึกษาของ APEC เราลองปรับการศึกษาให้เห็นคำตอบ ภาพอนาคต UN เป็นองค์สำคัญ วาดภาพอนาคตในประเทศไทย น่าจะมีคนสนใจในระดับนโยบายได้ เพื่อนำประเทศไทยสู่เวทีโลกได้ วิเทศสัมพันธ์คือความร่วมมือระหว่างประเทศ และวิชาการต่างๆ หากคนเข้ามาช่วยได้

ประชาชนมีส่วนร่วมน่าจะใช้ Social Media แต่ต้องมี admin ดูแล ในเรื่องเหล่านี้ให้มากขึ้น

คัดลอกจาก : <https://www.gotoknow.org/posts/594812>